

zu leisten Willens seiend KATHÁS. 94, 94.

उपचिति, परमपरितोषोपचितये Spr. 4183. दुःखस्योपचितिं चेतुं der vermehrt den Schmerz 4362 (Conj.; vgl. Thl. 3, S. 400).

उपचितीभू (उपचित + 1. भू) zunehmen, wachsen: ०भूत Glr. 12, 27.

उपचित्र 2) a) α) Ind. St. 8, 313. fgg.

उपचित्रक n. ein best. Metrum, = उपचित्र 2) b) γ) Ind. St. 8, 338.

उपच्छन्द m. nach dem Schol. = उपकर्ण Geräte MBh. 13, 3300.

उपच्छन्दोद्दिष्टीठ N. pr. einer best. Oertlichkeit WILSON, Sel. Works 2, 32.

उपन्न 1) adj. entstanden —, hervorgegangen aus, herkommend von: पशून्नास was vom Vieh herkommt, wie Milch u. s. w. Got. Dh. 12. VIVĀDAŚ. 8, 13. COLEBR. Dig. 1, 112. — 2) m. Bez. einer best. Gottheit: नमो वापवे च मृत्यवे च विज्ञवे च नमो वैश्रवणाय चोपज्ञाय च Ind. St. 4, 371.

उपन्न Zutritt: स्वरोपन्नश्चादृष्टः पदेषु संकृतायां च AV. Prāt. 4, 109.

उपन्नन्धनि m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 71, b, 1 v. u. — Vgl. श्रौपन्नन्धनि.

उपन्नप्य, श्रौपन्नप्यान् (= पौरुभेद्यान् Schol.) BHATT. 12, 32.

उपज्ञाति Ind. St. 8, 372. fg.

उपज्ञाय Çic. 2, 99.

उपज्ञामिषु (vom desid. von गम् mit उप) adj. nach einem Orte (acc.)

zu gehen verlangend MEGH. 43.

उपज्ञिज्ञाम् adj. kennen zu lernen wünschend MBh. 12, 3884.

उपज्ञिज्ञा 3) HALĀJ. 3, 23.

उपज्ञीका s. उपदीका.

उपज्ञीवक auf Kosten Anderer lebend KATHÁS. 61, 181.

उपज्ञीवनीय AV. 8, 10, 22. fgg.

उपज्ञीवा f. Lebensmittel TBR. 1, 5, 6, 4.

उपज्ञीविन् 2) उपज्ञीव्योपज्ञीविन्: diejenigen, von denen Andere leben, und diejenigen, die von Andern leben, Spr. 1664. राज्ञोपज्ञीविन्: Untergebene eines Fürsten 3768. — Vgl. ताम्नोपज्ञीविन्.

उपज्ञीव्य, उपज्ञीव्योपज्ञीविन्: (s. u. उपज्ञीविन्) Spr. 1664. इयं च रत्नभूता चर्मभस्त्रिका देवायानिवेद्य नोपज्ञीव्येत्यानीता darf nicht als Lebensunterhalt benutzt werden DAČAK. in BRHF. Chr 189, 19. übertr. das, wovon etwas Anderes abhängt, worauf Etwas beruht; davon nom. abstr. ०त्व ŚĀH. D. 269, 15.

उपज्ञोषण n. das Gebrauchen, Geniessen (einer Speise) BHĀG. P. 5, 16, 19.

उपज्ञोषम् 2) lies ÇĀK. 66, 16, v. 1.

उपज्ञा, लघुत्वं केकट्युपज्ञम् so v. a. vor Kekaji nicht gekannt BHATT. 3, 31.

उपतन्नक (उप + त०) m. N. pr. eines Schlangendemons (vgl. उपतन्न) R. 7, 23, 5, 25.

उपतस्विन् s. श्रौपतस्विनि.

उपताप 2) भोगः परोपतापिन so v. a. Genuss auf Kosten Anderer Spr. 2068.

उपतापन (vom caus. von 1. तप् mit उप) adj. Schmerz bereitend: लोकोप० BHĀG. P. 7, 7, 3.

उपतापिन 1) तुल्यं परोपतापितं क्रुद्धयोः साधुनीचयोः gleich ist der Schmerz, den Edle und Niedrige in ihrem Zorn Andern zufügen, Spr. 1043.

V. Theil.

उपतीर्थ (von 1. तरु mit उप) n. ein Steg zum Wasser: सूपतीर्था (नदी) MBh. 3, 11353.

उपतुला s. तुला.

उपत्य, ततोपकाष्ठे या ज्ञाता वनराज्ञी महीभृताम्। उपत्यका तु तामाक्रुः HALĀJ. 2, 56. — Vgl. श्रधित्यका.

उपदेश 1) भुक्त्वाशनं विशालाक्षी सूपदेशान्वितं शुभम् R. 2, 61, 5. मग-मोसोपदेश KATHÁS. 107, 10. — 2) Verz. d. Oxf. H. 314, a, 16. 316, b, 4 und N. 1. 337, a, 6 v. u.

उपदर्शन (vom caus. von दर्म् mit उप) n. das vor-Augen-Führen, Vergegenwärtigen ŚĀH. D. 403.

उपदा 2) ÇĀTR. 14, 145.

उपदानवी HARIV. 1987. eine Tochter Vaiçvānara's und Gattin Hirañjaksha's BHĀG. P. 6, 6, 32. fg.

उपदासुक TS. 6, 3, 4, 6. PAÑĀV. Br. 23, 1, 4. — Vgl. अनुपदासुक.

उपदिग्धता s. u. दिक् mit उप.

उपदिष् (1. दिष् mit उप) adj. anzeigend, anweisend in मार्गीपदिष्.

उपदिष्ट n. Unterweisung; in der Dramatik: Worte der Ermahnung im Sinne der Schrift: उपदिष्टं मनोहारि वाक्यं शास्त्रानुसारतः ŚĀH. D. 449. 334.

उपदीका HALĀJ. 3, 23. TBR. 1, 1, 3, 4. TAĪTT. Ā. 5, 1, 4. 10, 9. — Vgl. उपज्ञीका, उद्दीपिका.

उपदुक् (1. दुक् mit उप) m. Melkeimer MBh. 13, 4918. — Vgl. उपदोक्. उपदेव m. = उपदेवता BHĀG. P. 4, 10, 7. 11, 8. 5, 16, 14. 6, 1, 32. 10, 33, 21. f. ई 4, 10, 6.

उपदेश 1) KAP. 1, 7. 9. 98. 101. 102. 4, 1. 29. ĠAIM. 1, 5. BĀDAR. 1, 7. 20. Hinweisung so v. a. das in-Aussicht-Stellen ÇĀND. 3. Als Bez. einer Klasse von Schriften bei den Buddhisten WASSILJEV 109. 213. 217. 309. — 2) देशान्वधाम तास्तास्तीर्थोपदेशतः KATHÁS. 123, 158. — 4) inittating Mantra WILSON, Sel. Works 1, 162. — Vgl. क्लितोपदेश.

उपदेशक, तद्वज्ञानोपदेशक SARVADARĠANAS. 43, 12.

उपदेशन n. Nachweisung, Angabe, Lehre TBR. 2, 3, 4, 3. शिला स्याउ-पदेशनम् ŚĀH. D. 303.

उपदेशनवत् (von उपदेशन) adj. mit Anweisung versehen PAÑĀV. Br. 6, 2, 12.

उपदेशमाला f. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 282.

उपदेशामृत n. desgl. ebend. 1, 167.

1. उपदेशिन् Lehrer: नाद्योप० KATHÁS. 32, 276.

उपदेश्य KAP. 3, 79.

उपदेश्य SARVADARĠANAS. 31, 9. धर्मोप० BHĀG. P. 12, 6, 45. davon nom. abstr. ०देश्यत्वं n. KAP. 3, 79.

उपदेश्य, विद्वानिवोपदेश्यो नाविद्वास्तु कदा च न zu belehren Spr. 2807.

उपदेशिका HALĀJ. 3, 23.

उपदेश्य lies Melkeimer st. Zitzen am Kuhenteer und vgl. उपदुक्, उप-दोक्, गोदोक्नी.

उपदेश्यत्वं dass.; am Ende eines adj. comp. f. घ्रा MBh. 13, 3284.

उपद्रव 1) तद्दुद्धा स नृपो ज्ञातु मम कुर्यादुपद्रवम् KATHÁS. 49, 219. 112. 150. 115, 112. मूषकाप० Calamität 63, 159. ज्ञेच्छोप० 120, 17. परचक्रोप० VARĀH. BRH. S. 20, 3. देशं सोपद्रवम् ein von Uebeln heimgesuchtes Land Spr. 2899. अवृत्तिकं त्यजे देशं वृत्तिं सोपद्रवां त्यजेत् mit Gefahren ver-